

Droga do Chrystusa

Lekcje Biblijne

Nasz stan duchowy

3 - 16

(1) W jaki sposób będąc grzesznikami możemy być oczyszczeni z grzechu?

Dzieje 2:38

Teksty Uzupełniające: Dzieje 3:19; Przypowieści 28:13; Ezechiel 18:21-23; 20:43; 36:31; 2 Koryntian 7:9-11; Psalm 38:18

Tylko przez Chrystusa możemy powrócić do harmonii z Bogiem, ze świętością. Ale jak mamy przyjść do Chrystusa? Wielu ludzi zadaje to samo pytanie, co tłum ludzi, którzy w dniu Pięćdziesiątnicy przekonani zostali o swej winie: „Cóż mamy czynić, bracia?” Pierwsze słowa w odpowiedzi apostoła Piotra brzmiały: „Nawróćcie się!” ... Wkrótce potem powiedział także: „Pokutujcie więc i nawróćcie się, aby grzechy wasze zostały zgładzone...” (Dz. 3:19).

Prawdziwe nawrócenie to serdeczny żal za grzechy i odwrócenie się od nich. Dopóki nie zrozumiemy istoty grzechu, nie będziemy mogli z nim zerwać. Dopóki sercem nie odwrócimy się od niego, dopóty w życiu nie nastąpi prawdziwa zmiana. Wielu ludzi nie rozumie, na czym polega prawdziwy żal za grzechy. Wielu z nich martwi się z powodu popełnionego grzechu, a nawet zdobywa się na pewną zewnętrzną poprawę jedynie z obawy przed następstwami swego błędnego postępowania. To nie jest prawdziwa skrucha w myśl Pisma Świętego. Skarża się na cierpienia, które są wynikiem grzechu, lecz nie na sam grzech. W ten sposób ubolewał Ezaw nad wieczną utratą pierworództwa. Balaam wyznał swój grzech dopiero wtedy, gdy na jego drodze stanął anioł z wyciągniętym mieczem, obawiał się bowiem o swoje życie. Nie było w nim śladu prawdziwego żalu, nie zmienił swojego celu, nie poczuł wstrętu do grzechu. Judasz Iskariota, gdy zdradził swego Pana, zawołał: „Zgrzeszyłem wydawszy krew niewinną” (Mat. 27:4).

To strach przed sądem i poczucie potępienia wymusiły w jego duszy to wyznanie. Następstwa potwornego czynu przerażyły go, lecz nie był to głęboki, przejmujący żal z powodu popełnionej zdrady, wydania na śmierć i zaparcia się niewinnego Syna Bożego, Świętego Izraelskiego. Gdy faraon cierpiał z powodu sądów Bożych, wyznał swój grzech, lecz uczynił to jedynie po to aby uciec od kolejnej nadchodzącej kary. A gdy tylko plagi zostały wstrzymane, natychmiast ponownie zatwardził swoje serce. Wszystkie te ubolewania spowodowane były rezultatem grzechu, nie zaś smutkiem z powodu grzechu.

(2) Kto oświeca tajne zakątki naszej duszy i ujawnia ukryte sprawy ciemności?

Jan 1:9

Teksty Uzupełniające: 2 Koryntian 4:6; Jan 12:46; 1 Jana 2:8; 1 Tesaloniczan 5:5; Mateusz 6:23

Ale gdy serce poddaje się wpływowi Ducha Świętego, budzi się sumienie. Grzesznik lepiej dostrzega wówczas głębię i świętość prawa Bożego, podstawę Jego rządów w niebie i na ziemi. „Prawdziwa światłość, która oświeca każdego człowieka, gdy na świat przychodzi” ,oświeca tajne zakątki jego duszy i ujawnia ukryte sprawy ciemności. Przekonanie o winie opanowuje umysł i serce. W grzeszniku rodzi się poczucie sprawiedliwości Jahwe i zaczyna odczuwać lęk na myśl o okazaniu się winnym i nieczystym przed Tym, który bada serca ludzkie. Widzi miłość Bożą, piękno świętości, radość czystości oraz odczuwa pragnienie, by zostać oczyszczonym i przywróconym do wspólnoty z niebem.

(3) Jakimi powinny być nasze modlitwy jeśli podobnie jak Dawid wyrażamy prawdziwą skruchę za nasze grzechy?

Psalm 51:1-4

Psalm 51:12

Teksty Uzupełniające: 2 Samuel 12:9-14; Psalm 32:5; 38:18; Ezechiel 36:31, 20:43; 1 Jana 1:7-9

Modlitwa Dawida po upadku jest przykładem prawdziwego żalu za grzech. Jego nawrócenie było głębokie i szczere. Nie pomniejszał swej winy, a żadne pragnienie uniknięcia słusznej kary nie inspirowało jego modlitwy. Dawid widział ogrom swego przestępstwa, widział płamy na swej duszy i poczuł wstręt do grzechu. Wówczas prosił nie tylko o przebaczenie, lecz o czystość serca. Tęsknił do radości,

świętości i pragnął wrócić do harmonii i wspólnoty z Bogiem. Taki żal za grzechy leży poza naszymi możliwościami. Zawdzięczamy to tylko Chrystusowi, który „wstąpił do nieba, aby dać ludziom dary.

(4) Co natępuje jeśli wyznamy nasze grzechy?

Psalm 32:1

Teksty Uzupełniające: Izajasz 1:18; Psalm 1:1; 106:3; 119:1, 2; 128:1; 5 Mojż 5:33; 11:13-15; Mateusz 5:8; Micheasz 7:18, 19

(5) Co poprzedza wyznanie grzechu?

Mateusz 11:28, 29

Teksty Uzupełniające: Izajasz 45:22-25; 55:1-3; Jan 6:37; Objawienie 22:17; 1 Piotra 5:7

Sprawa ta jest źródłem wielu błędów, w konsekwencji czego grzesznicy nie otrzymują pomocy, jakiej Chrystus pragnie im udzielić. Sądzą że nie potrafią przyjść do Chrystusa, zanim nie odpokutują za grzechy oraz że to pokuta przygotowuje ich na odpuszczenie grzechów. To prawda, że nawrócenie poprzedza przebaczenie grzechów, gdyż tylko złamane i skruszone serce odczuwa potrzebę Zbawiciela. Czy jednak grzesznik musi pokutować, zanim może przyjść do Jezusa? Czy pokuta ma być przeszkodą pomiędzy grzesznikiem a Zbawicielem? Biblia nie uczy, że grzesznik musi pokutować, zanim może przyjąć zaproszenie Chrystusa. „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię.

(6) W jaki sposób dokonuje się proces upamięntania?

Dzieje Ap. 5:31

Teksty Uzupełniające: Dzieje Ap.3:26; 11:18; Jeremiasz 31:31-33; Ezechiel 36:25-38; Zachariasz 12:10; Rzymian 11:26, 27; 2 Tymoteusza 2:25, 26

Tylko moc zbawienna, pochodząca od Chrystusa, prowadzi do prawdziwego nawrócenia. Apostoł Piotr wyjaśnił tę sprawę Izraelitom słowami: „Bóg wywyższył Go na prawicę swoją jako Władcę i Zbawiciela, aby dać Izraelowi nawrócenie i odpuszczenie grzechów”. Bez Ducha Chrystusowego nie potrafimy wyrazić prawdziwego żalu za popełnione czyny i obudzić sumienia, podobnie jak bez Chrystusa nie możemy uzyskać odpuszczenia grzechów. Chrystus jest źródłem każdego dobrego odruchu. Tylko On sam może zaszcześcić w sercu wrogość w stosunku do zła. Każde pragnienie prawdy i czystości, przekonanie o naszej własnej grzeszności, jest dowodem działania Ducha Świętego.

(7) Kogo Chrystus przyciąga do siebie?

Jan 12:32

Teksty Uzupełniające: Izajasz 49:6; Rzymian 5:17-19; 1 Tymoteusza 2:6; Hebrajczyków 2:9; 1 Jana 2:2; Objawienie 5:9; Łukasz 15

Chrystus musi być objawiony grzesznikowi jako umierający za grzechy świata Zbawiciel. Widząc Baranka Bożego na krzyżu Golgoty, zaczynamy rozumieć tajemnicę zbawienia, a dobroć Boża prowadzi nas do opamiętania. Umierając za grzeszników, Chrystus dał dowód niepojętej dla nas miłości. Wystarczy, by grzesznik dostrzegł ogrom tej miłości, a stanie się delikatniejsze jego serce, jego umysł zostanie poruszony, a duszę przeniknie skrucha.

Prawdą jest, że ludzie czasem wstydzą się niektórych złych nawyków, zanim uświadomią sobie że to Chrystus ich do siebie przyciąga. Lecz jeśli kiedykolwiek podejmują wysiłki zmierzające do poprawy, ze szczerej chęci czynienia dobrze, dzieje się to tylko za sprawą Chrystusa. Moc, której są nieświadomi, wywiera na nich wpływ, budzi sumienie i powoduje zmianę sposobu życia. Gdy Chrystus kieruje uwagę grzeszników na swój krzyż, a oni uświadamiają sobie, że to ich grzechy przebiły Go, wówczas przykazania Boże znajdują dostęp do sumienia. Ujawnione zostaje zepsucie ich życia i głęboko w sercu tajony grzech. Zaczynają pojmować sprawiedliwość Chrystusową i pytają: „Czymże jest ten grzech, jeżeli wybawienie od niego wymaga aż tak wielkiej ofiary? Czyż trzeba było aż takiej miłości, takiego

cierpienia, tak ogromnego upokorzenia, żeby nas ratować i uczynić dziedzicami życia wiecznego?”

Grzesznik może opierać się tej miłości i nie chce zbliżenia się do Chrystusa. Jeżeli jednak podda się działaniu łaski, zostanie do Niego przyciągnięty. Znajomość planu zbawienia doprowadzi go do stóp krzyża w poczuciu żalu za grzechy, które spowodowały cierpienia Syna Bożego.

(8) Jakie wspaniałe zaproszenie daje Chrystus tym, których pragnień nie może zaspokoić ten świat?

Objawienie 22:17

Teksty Uzupełniające: Jan 7:37, 38; Izajasz 12:3; 55:1-3

Ten sam Boski Umysł, który pracuje w przyrodzie, przemawia do serca ludzkiego, powodując niewymowną tęsknotę za czymś, czego dotąd serce nie знаło. Rzeczy tego świata nie mogą zaspokoić tej tęsknoty. Duch Boży prosi wraz z nim o poszukiwanie tych rzeczy, które jedynie mogą dać pokój i odpoczynek—łaskę Chrystusa i radość świętości. Przez swój widoczny i niewidoczny wpływ Zbawiciel działa nieustannie na umysły ludzkie, aby odciągnąć je od niesatysfakcjonujących przyjemności grzechu, a skierować do niepojętych błogosławieństw, które tylko w Nim można znaleźć. Przemawia do wszystkich spragnionych dusz, daremnie szukających ochłody u pustych studzien tego świata: „I kto odczuwa pragnienie, niech przyjdzie, kto chce, niech wody życia darmo zaczerpnie” Wszyscy, którzy tęsknicie do czegoś lepszego niż ten świat wam dać może, pamiętajcie: ta tęsknota—to głos Boga, skierowany do waszych dusz. Proście Go o przebaczenie i o to, by objawił wam Chrystusa w Jego niepojętej miłości i doskonałej czystości.

(9) Co wyraźnie dostrzegamy kiedy Chrystus oświeca nasze dusze ?

Isajasz 64:6

Teksty Uzupełniające: Izajasz 53:6; Joba 14:4; 15:14-16; 25:4; Psalm 51:5; Ezechiel 36:31; Rzymian 7:18, 24; Efezjan 2:1, 2

Zasada prawa Bożego: „Miłuj Boga nade wszystko, a bliźniego twego jak siebie samego” w pełni ucieleśniła się w życiu Zbawiciela. Dobroczynność i niesamolubna miłość były życiem Jego duszy. Dopiero, gdy widzimy Chrystusa, a światło naszego Zbawiciela pada na nas, wyraźnie dostrzegamy grzeszność naszych własnych serc. Możemy schlebiać sobie, jak niegdyś Nikodem, myśląc, że nasze życie jest poprawne, że nasza moralność jest właściwa, że nie mamy potrzeby korzyć się przed Bogiem, jak zwyczajni grzesznicy. Lecz gdy Chrystus oświeci nasze dusze, zobaczymy jak nieczystymi jesteśmy, dostrzeżemy samolubność motywów naszego działania oraz naszą wrogość w stosunku do Boga, która plami każdy nasz czyn. Wówczas zrozumiemy, że nasza sprawiedliwość jest rzeczywiście „skrwawioną szmatą” i jedynie krew Chrystusa może nas oczyścić z grzechów i odrodzić serce na Jego podobieństwo. Nawet jeden promień chwały Bożej, jedno spojrzenie na czystość Chrystusa przenikające duszę, wyraźnie ukazują każdą nieczystość i wydobywają na jaw ułomności ludzkiego charakteru. W tym świetle stają się widoczne złe pragnienia, nieczystość serca i warg. Grzesznik uświadamia sobie swoją niewierność w stosunku do prawa Bożego, a Duch Święty wzbudza w sercu skrucę. Grzesznik, stając w obliczu świętości charakteru Chrystusa, brzydzi się samym sobą.

(10) Co odczuł Dawid kiedy uświadomił sobie słabości swojego charakteru?

Daniel 10:8

Teksty Uzupełniające: Daniel 8:17,18; Objawienie 1:17; Mateusz 17:6; Marek 9:6; Łukasz 1:12

Prorok Daniel bardzo odczuł własną słabość i niedoskonałość, gdy patrzył na chwałę otaczającą niebiańskiego wysłannika, który został do niego posłany... Tak poruszona dusza znienawidzi własne samolubstwo, poczuje odrazę do samouwielbienia, a przez sprawiedliwość Chrystusową będzie szukała czystości serca, zgodnej z prawem Bożym i charakterem Chrystusa.

(11) Co nastąpiło kiedy Apostoł Paweł odkrył prawdziwy charakter Chrystusa i zrozumiał duchowy charakter zakonu?

Rzymian 7:9

Teksty Uzupełniające: Rzymian 7:7, 3:20; 8:3-7; 1 Jana 3:4; Łukasz 10:25-28; Galacjan 3:10; 2:19-21

Apostoł Paweł pisze o sobie, że co do sprawiedliwości opartej na zakonie—to znaczy gdy chodzi o przepisy formalne—był „człowiekiem bez zarzutu” (Filip. 3:6), lecz gdy dostrzegł duchowy charakter zakonu, uznał się za grzesznika. Oceniając postępowanie swego życia według litery zakonu, tak jak to inni robili, apostoł uważał się za „sprawiedliwego”. Gdy jednak wejrzał w głębię nakazów świętego prawa i ujrzał siebie takim, jakim Bóg go widział, ukorzył się głęboko i wyznał swoją winę: „Kiedyś i ja prowadziłem życie bez Prawa. Gdy jednak zjawiono się przykazanie—grzech ożył, ja zaś umarłem” (Rzym.

Im więcej przybliżam się do mojego Zbawiciela widzę Jego sprawiedliwość. Dostrzegam wówczas, że moje życie i charakter są nieczyste. Pragnę być bardziej takim jakim jest Jezus.

Zaznacz:

Tak

Niezdecydowany

**Pobierz bezpłatne lekcje - www.bible-lessons.org
Studium biblijne (C) Merlin Beerman - www.RevelationPublications.com**

Zachęcamy do kopiowania i dzielenia się tymi materiałami z innymi. Jendakże studium biblijne nie może być zmienione ani sprzedawane bez pisemnego zezwolenia Wydawcy jak również każdy ze zmienionych egzemplarzy musi być opatrzony prawami autorskimi.

**Tekst Adaptacja Droga do Chrystusa przez E.G. White
Ilustracje (C) Goodsalt - www.goodsalt.com**